

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

A.R. Nr. 2008/13332/A

**Eindvonnis (gedeeltelijk) – tussenvonnis (gedeeltelijk) – op tegenspraak –
vraag om advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid – bijzondere
rol.**

Herstelmaatregel stedenbouw – regularisatie.

Bijlagen: dagvaarding – 11 besluiten

IN ZAKE VAN:

**De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voor het
grondgebied van de provincie met kantoor te**

eiser

bijgestaan door mr.

advocaat;

advocaat met kantoor te
en ter zitting vertegenwoordigd door mr.

TEGEN:

1. wonende te
en

2. wonende in te

verweerders

bijgestaan door mr.

advocaat

advocaat met kantoor te
en ter zitting vertegenwoordigd door mr.

* * *

In deze zaak spreekt de rechtbank volgend vonnis uit:

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, en meer in het bijzonder van:

- de dagvaarding, betekend op 21 augustus 2008 op verzoek van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur;
- de conclusie, de syntheseconclusie, de "hememende syntheseconclusie", de conclusie en de syntheseconclusie voor de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur;
- de "eerste conclusies", de "tweede conclusies", de "derde conclusies", de "synthese en aanvullende conclusies", de "eerste besluiten na beschikking dd. 28 januari 2011" en de "synthesebesluiten na beschikking dd. 28 januari 2011" voor

Op de zitting van 18 mei 2012 zijn de advocaten van de partijen gehoord; na neerlegging van de stukken, is de zaak in beraad genomen.

De rechtbank stelt vast dat de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken zijn nageleefd.

* * *

I. UITEENZETTING.

1. is eigenaar van drie aanpalende percelen gelegen te aan en bij het kadaster gekend onder:

De percelen zijn volgens het gewestplan (vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 maart 1977) gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Met betrekking tot de drie percelen heeft de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op 16 augustus 2004 een herstelvordering ingesteld bij de procureur des Konings:

Er nadien echter geen strafvordering ingesteld voor de correctionele rechtbank betreffende de bouw misdrijven waarop de herstelvordering was gesteund.

2. De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft op 21 augustus 2008 gedagvaard voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel en vordert het herstel van de plaats, wat betekent.

- voor het perceel gelegen te
 het afbreken van de tweewoonst en van het bijgebouw, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van de sloopafval;
- voor het perceel gelegen te
 het afbreken van de woning, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van de sloopafval;
- voor het perceel gelegen te
 het verwijderen van de verhardingen, de volledige berging, de open stalplaats voor voertuigen, de houten stalling, de open overdekte opslagplaats en de verzorgingschalet voor paarden met stallingen, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen, en het opruimen van alle sloopafval.

II. BEOORDELING.

A. De samenvoeging.

3. Voor wordt aangevoerd dat de voorliggende zaak moet worden samengevoegd met de zaak die ingeschreven is in de algemene rol van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel onder nummer

Die zaak AR nr. is ingesteld door bij dagvaarding van 4 januari 2008, betekend aan het Vlaamse Gewest en aan de rekenplichtige van het Herstelfonds.

hebben verzet ingesteld tegen de administratieve geldboeten die hen waren opgelegd wegens het doorbreken van een stakingsbevel betreffende het onroerend goed aan de

De rechtbank heeft op verzoek van de partijen op de zitting van 14 mei 2010 de thans voorliggende uitgesteld naar de zitting van 18 mei 2012, in afwachting van de uitspraak door het Grondwettelijk Hof van een arrest over de schending van diverse bepalingen van de VCRO van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel.

De partijen gaven toen ook aan dat zij de zaak zouden laten vaststellen op diezelfde zitting van 18 mei 2012, opdat de zaken dan samen zouden behandeld kunnen worden. Dit is evenwel niet gebeurd en de zaak is niet op de zitting van 18 mei 2012 vastgesteld geworden.

Rechtsvorderingen kunnen als samenhangende zaken worden behandeld, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht (artikel 30 van het Gerechtelijk Wetboek).

Dergelijk risico op onverenigbare oplossingen lijkt er in deze niet te bestaan.

Zoals de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar aanvoert, valt niet in te zien in hoeverre een beslissing over de administratieve geldboete, die is opgelegd, omdat een stakingsbevel werd afgeleverd, onverenigbaar zou zijn met een uitspraak over de ingestelde herstellvordering.

B. De vordering met betrekking tot het perceel gelegen te strekking tot het afbreken van de woning, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoelingen en het opruimen van de slooafval.

4. De toestand van het perceel aan _____ is in de loop van het geding gewijzigd.

_____ hebben voor de door hen uitgevoerde werken aan de woning op het perceel een regularisatievergunning aangevraagd.

In eerste instantie heeft het college van burgemeester en schepenen van _____ bij besluit van 19 april 2004 de vergunningsaanvraag geweigerd ingevolge de ongunstige adviezen van de afdeling Wegen en Verkeer _____ en van de gemachtigde ambtenaar.

_____ hebben tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van _____

Gezien het uitblijven van een beslissing van de bestendige deputatie binnen de decretaal voorziene termijn, hebben _____

op 2 december 2004 beroep ingediend bij de bevoegde Vlaamse minister. Op 10 oktober 2005 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening het voormelde beroep niet in te willigen en de gevraagde vergunning te weigeren.

Tegen dat ministerieel besluit hebben _____ beroep ingesteld bij de Raad van State.

Bij arrest van 7 mei 2010 heeft de Raad van State het ministerieel besluit van 10 oktober 2005, waarbij het beroep van _____

tegen het weigeren van een regularisatievergunning was verworpen, vernietigd.

In de laatste conclusies voor _____ is uiteengezet dat de werken die zij hebben uitgevoerd aan de woning op het perceel gelegen _____ nu uiteindelijk wel zijn vergund. Bij ministerieel besluit van 6 januari 2012 is het beroep van _____

tegen de weigeringsbeslissing ingewilligd en is de vergunning afgeleverd voor de uitgevoerde werken, die op het bij de aanvraag gevoegde plan waren aangeduid.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft hieromtrent niet meer geconcludeerd en meer bepaald wordt er niet aangevoerd dat de regularisatie onwettig zou zijn.

Er moet dus worden besloten dat de bouwvoertreding op het perceel thans geregulariseerd is, wat er anders uitgedrukt op neerkomt dat de door de bouwinbreuk verstoorde legaliteit thans is hersteld.

De herstellvordering is dan ook zonder voorwerp geworden.

C. De vordering met betrekking tot het perceel gelegen te [] strekkende tot het afbreken van de tweewoonst en van het bijgebouw, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van de sloopafval.

5. Ook voor de werken die de [] hebben uitgevoerd op het perceel aan de [] is er een regularisatievergunning aangevraagd.

Net zoals het geval was voor het perceel aan [] heeft het college van burgemeester en schepenen van [] bij besluit van 19 april 2004 de vergunningsaanvraag geweigerd, inaevolge de ongunstige adviezen van de afdeling Wegen en Verkeer en van de gemachtigde ambtenaar.

[] hebben tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van []

Gezien het uitblijven van een beslissing van de bestendige deputatie binnen de decretaal voorziene termijn, hebben [] op 2 december 2004 beroep ingediend bij de bevoegde Vlaamse minister. Op 10 oktober 2005 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening het voormelde beroep niet in te willigen en de gevraagde vergunning te weigeren.

Tegen dat ministerieel besluit hebben [] geen beroep ingesteld bij de Raad van State, in tegenstelling tot wat zij in de hierboven vermelde procedure met het andere [] hebben gedaan.

6. Het verweer van [] dat deze herstellvordering verjaard is, kan niet worden aangenomen.

De herstellvordering is een burgerlijke vordering volgend uit een misdrijf, en kan niet verjaren vóór de strafvordering (artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering).

De aan [] verweten misdrijven zijn wanbedrijven. Hieruit volgt dat de verjaring van de strafvordering wordt gestuit door daden van onderzoek of vervolging, verricht binnen de vijf jaren te rekenen vanaf de dag waarop het misdrijf is gepleegd (artikelen 21 en 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering).

De herstelvordering met betrekking tot de woning aan [] is geënt op het oprichtingsmisdrijf, waarvan bij proces-verbaal van 9 juli 2002 nog werd vastgesteld dat het in ieder geval tot op die datum nog werd uitgevoerd. Het betrof meer bepaald de uitvoering van de verbouwingswerken aan de tweewoonst, namelijk het uitbreiden van de woonruimtes tot het vroegere schuurgedeelte, het wijzigen van gevelopeningen (ramen en deuren), het wijzigen van de binnenindeling en binnenmuren en de vernieuwing van de dakconstructie met de uitbouw van een dakkapel en volume-uitbreiding, herbouwing van buitenmuren en vernieuwing van paranimt.

De verjaring van de strafvordering is gestuit door het instellen van de herstelvordering bij het parket bij brief van 16 augustus 2004.

De dagvaarding van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur werd betekend op 21 augustus 2008, dat is binnen de vijf jaren na 16 augustus 2004. Deze dagvaarding voor de burgerlijke rechter heeft andermaal stuitende werking tot het tijdstip dat een definitieve uitspraak is geweest (artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek).

De rechtbank besluit dan ook dat de herstelvordering niet verjaard is in zoverre zij de op het perceel aan [] opgerichte constructie betreft.

7. [] voeren aan dat de regularisatievergunning voor het bouwwerk op het perceel aan de [] op precies dezelfde gronden werd geweigerd als de regularisatievergunning voor het perceel aan []

Aangezien die weigeringsbeslissing voor het perceel aan de Beekstraat 41 werd vernietigd door de Raad van State en de regularisatievergunning voor dat perceel nadien wel werd afgeleverd, komt volgens hen ook het perceel aan [] in aanmerking om te worden geregulariseerd.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat [] onlangs (in mei 2012) aan een architectenbureau de opdracht heeft gegeven om een nieuwe aanvraag in te dienen voor de regularisatie van de werken op het perceel aan []

Het enkele feit dat een regularisatieaanvraag werd ingediend, staat er niet aan in de weg dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur de herstelvordering uitoefent, zolang de regularisatie geen feit is (zie daarover P. Lefranc, "De regularisatievergunning ontnemt de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen niet de bevoegdheid om het herstel te vorderen", *TMR* 2008, 234-238).

Anderzijds is het wel zo dat, overeenkomstig art. 1 eerste aanvullend Protocol EVRM, de rechter moet nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. De rechter moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. Bij de afweging van het kennelijk redelijke karakter van de herstellvordering moet de rechter, alvorens in redelijkheid te kunnen besluiten tot herstel door middel van afbraak, de invloed op de ruimtelijke ordening en de omgevingshinder van de bestaande wederrechtelijke toestand ook vergelijken met de door het bestuur zelf vergunde toestand. (zie in die zin ook Cass. 11 januari 2011, RW 2011-12, 920-924, noot G. Debersaques):

In deze moet de rechtbank dus nagaan of de herstellvordering, die strekt tot de afbraak van de tweewoonst en van het bijgebouw op het perceel aan de thans nog gebaseerd is op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die niet kennelijk onredelijk is.

8. De herstellvordering is gesteund op volgende motieven :

"Het terrein is volgens het gewestplan gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. In deze gebieden kunnen enkel werken en handelingen worden toegelaten die verband hebben met landbouwactiviteiten.

Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De uitgevoerde werken beantwoorden niet aan deze planologische voorschriften. In casu werden zeer grondige verbouwingswerken aan de tweewoonst uitgevoerd. De woonruimtes werden uitgebreid tot het vroegere schuurgedeelte, er werden gevelopeningen (ramen en deuren) gewijzigd, de binnenbekleding werd volledig gewijzigd en binnenmuren aangepast, de dakconstructie werd volledig vernieuwd met uitbouw van een dakkapel en volume-uitbreiding, buitenmuren werden herbouwd of nieuw gebouwd, parament werd vernieuwd. Het bestaande bijgebouw werd volledig vernieuwd.

Er werd een weigering van vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en schepenen op 19 april 2004. Het gebouw is gelegen binnen een reservatiestrook van de autosnelweg en er werd door de afdeling Wegen en Verkeer een negatief advies over de regularisatieaanvraag uitgebracht.

Er werd een eerste proces-verbaal voor het uitvoeren van werken opgesteld op 18 maart 1998, waarbij tegelijk een bevel tot stopzetting van de werken werd gegeven. Hieraan werd geen gevolg gegeven. De werken werden verdergezet en zonder voorafgaande vergunning voleindigd. Er werd een tweede proces-verbaal opgesteld op 9 juli 2002. Een bouwaanvraag tot regularisatie werd ingediend na voleindiging van de werken. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van de betaling van de meerwaarde als herstelmaatregel.

De uitgevoerde werken zijn dermate grondig geweest dat een herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat in casu, niets anders kan betekenen dan de afbraak van het ganse gebouw." (stuk 1.2 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur).

Deze motivering van de herstellvordering in verband met het perceel aan de is bijna woordelijk dezelfde als de motivering van de herstellvordering in verband met behalve dan de beschrijving van de uitgevoerde werken en van het verloop van de werkzaamheden.

Beide herstellvorderingen zijn gesteund op de weigering van regularisatievergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en schepenen op 19 april 2004 en op het feit dat de gebouwen gelegen zijn binnen een reservatiestrook van de autosnelweg en op het negatieve advies over de regularisatieaanvraag van de afdeling Wegen en Verkeer

Dat advies van de afdeling Wegen en Verkeer in de procedure tot regularisatie van het perceel nr. luidde :

"In aansluiting op mijn brief van 11/02/03 en na het inwinnen van bijkomende informatie, zowel bij uw gemeente als bij de afdeling Ruimtelijke Ordening te en in navolging van het advies van onze afdeling Juridische dienstverlening, kan ik u het volgende mededelen. Voor de regularisatieaanvraag met betrekking tot de woning wordt een NEGATIEF ADVIES gegeven om reden van zijn ligging in een reservatiestrook van de autosnelweg, zoals ingetekend op het gewestplan KB 07/03/1977).

In overdruk wordt langs de een erfdienstbaarheidsgebied aangewezen zoals bedoeld in artikel 18.7.3 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen.

Overeenkomstig deze bepaling kunnen in reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden parken worden gesteld aan de werken en handelingen om de nodige ruimte te reserveren voor het uitvoeren van werken van openbaar nut of om deze werken te beschermen of in stand te houden."

Het is precies die reden die onwettig is bevonden door de Raad van State in de procedure betreffende de regularisatie van het bouwwerk op het perceel aan

De Raad van State heeft in het arrest van 7 mei 2010 benadrukt dat de overheid weliswaar in reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden perken mag stellen aan handelingen en werken, maar dat er geen absoluut verbod is ingesteld voor die gebieden. Derhalve moet de overheid op zijn minst aangeven welke plannen er met betrekking tot het gebied zijn en wat de weerslag daarvan is op de vergunningsaanvraag.

De enkele overweging dat de percelen binnen een reservatiestrook voor de waren gesitueerd, kon dus niet volstaan.

De Raad van State merkte op dat bovendien het college van burgemeester en schepenen van de gemeente zelf in zijn preadvies van 22 maart 2004 onder meer had geoordeeld dat het ongunstige advies van 9 maart 2004 van de afdeling Wegen en Verkeer "steunt op visies ten tijde van de opmaak van het ontwerp gewestplan (eind jaren zestig)", dat "(...) de noordelijkere woonentiteiten (nochtans) perfect ontsloten (kunnen) worden via het bestaande wegtracé van en een uitbreiding van het aantal woonentiteiten (niet) overeen(stemt) met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het ontwerp gemeentelijk structuurplan" en dat "deze visie met andere woorden niet aangepast (is) aan de huidige beleidslijnen (in casu het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de besprekingen rond de streefbeeldstudie voor de dat "het nog realiseren van een bijkomende wegeninfrastructuur in dit gebied langsheen de (...) een dergelijke landschappelijke impact (heeft), dat het in strijd is met artikel 4 (DRO)", dat "de erfdienstbaarheid (...) bovendien de ontwikkeling (hypothekeert) of zelfs het behoud van bestaande inrichtingen langs de en (...) in feite intussen zelfs achterhaald (is), aangezien het ten noorden van de bedoelde woningen tot tegen de (is) afgebakend als VEN-gebied en het aantasten van dergelijke VEN-gebieden slechts uitzonderlijk (om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard) wordt toegestaan" en de gemachtigde ambtenaar zich in zijn advies van 2 april 2004 "volledig" heeft aangesloten bij de in dit preadvies door het college verstrekte planologische en ruimtelijke motivering.

In zoverre de weigering tot regularisatie van het perceel aan dus steunde op het niet-afdoende gemotiveerd advies van de afdeling Wegen en Verkeer was die beslissing zelf ook niet afdoende gemotiveerd en was de weigering tot regularisatie derhalve onwettig.

Na het arrest van de Raad van State, waarbij het ministerieel besluit tot weigering van de regularisatie was vernietigd, heeft de minister uiteindelijk zoals gezegd, bij een nieuw besluit van 6 januari 2012 de regularisatievergunning voor het perceel aan toegestaan. De herstellvordering betreffende dit perceel is zonder voorwerp geworden, nu de bouwovertreiding door de regularisatie van de uitgevoerde werken is hersteld.

De herstellvordering met betrekking tot het perceel aan is desalniettemin nog steeds gesteund op diezelfde motieven — die onwettig zijn bevonden in de procedure met betrekking tot het andere perceel —, dat het gebouw is gelegen binnen een reservatiestrook van de en dat er door de afdeling Wegen en Verkeer een negatief advies over de regularisatieaanvraag werd uitgebracht. De herstellvordering is derhalve niet gesteund op wettige motieven met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

Er wordt met andere woorden niet aangetoond dat de herstellvordering steunt op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening, zodat de rechtbank deze herstellvordering zonder gevolg moet laten.

D. De vordering met betrekking tot het perceel gelegen te strekkende tot het verwijderen van de verhardingen, de volledige berging, de open stalplaats voor voertuigen, de houten stalling, de open overdekte opslagplaats en de verzorgingschalet voor paarden met stallingen, met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen, en het opruimen van alle sloopafval.

9. De herstellvordering betreffende de percelen is als volgt gemotiveerd :

"Het terrein is volgens het gewestplan gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. In deze gebieden kunnen enkel werken en handelingen worden toegelaten die verband hebben met landbouwactiviteiten. Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De opgerichte constructies hebben geen enkele landbouwfunctie en brengen door hun huidige bestemming en inplanting binnen het waardevol agrarisch gebied de goede stedenbouwkundige aanleg van de plaats in het gedrang.

De stallingen en het verzorgingsgebouw die geen samenhangend geheel vormen met elkaar en opgericht zijn ± 100,00m van de verharde wegen is geen goed voorbeeld van een rationeel ruimtegebruik. De betonverharding is niet alleen schadelijk voor de landbouwstructuren, maar hypothekeert tevens de basisbestemming van agrarisch gebied.

De constructies zijn planologisch-stedenbouwkundig en architecturaal onaanvaardbaar."

voeren aan dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering betreffende deze percelen aanvankelijk steunde op het Instandhoudingsmisdrijf en de herstellvordering – die nu op het oprichtingsmisdrijf wordt gesteund – een nieuwe herstellvordering is, die op straffe van onontvankelijkheid aan het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid had moeten worden voorgelegd.

Daarnaast wordt aangevoerd dat de feiten van het oprichtingsmisdrijf zijn verjaard.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

De ingestelde herstellvordering is gesteund op het feit dat de constructies op de percelen zijn opgericht zonder vergunning en dus niet op het instandhoudingsmisdrijf.

Het is juist dat de precieze datum waarop de constructies zijn opgericht, niet kan worden bepaald.

Maar in ieder geval was de instandhouding van die constructies de voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet als het wederrechtelijk oprichten van die constructies, in de zin van artikel 65 van het Strafwetboek.

Zolang het instandhoudingsmisdrijf in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied nog strafbaar was – tot 1 september 2009 – was de strafvordering uit hoofde van deze feiten en de daarmee door eenheid van opzet verbonden feiten van oprichting, nog niet verjaard.

De herstellvordering is een burgerlijke vordering volgend uit een misdrijf, en kan niet verjaren vóór de strafvordering (artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering).

Op het ogenblik van het instellen van de herstellvordering bij dagvaarding van 21 augustus 2008 – dat is voordat de verjaringstermijn van de strafvordering zelfs al was aangevat – was de herstellvordering dus nog niet verjaard.

10. voeren voorts aan dat het proces-verbaal van 21 november 2003 in strijd is met het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en dat dit proces-verbaal bijgevolg nietig is, omdat niet werd gewezen op het feit dat zij met haar verklaringen voor haar zelf belastende gegevens meedeelde.

Dat verweer betreft enkel de eigen verklaringen van

Ook al worden die eigen verklaringen van uit de debatten geweerd omdat ze in strijd met de genoemde verdragsbepaling zijn bekomen, dan nog zijn de misdrijven waarop herstellvordering is gesteund, bewezen.

Het proces-verbaal van 21 november 2003 (stuk III:7 voor de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur) bevat immers, naast het door eigenhandig geschreven relaas, ook eigen vaststelling van de verbalisanten, die de zonder vergunning opgerichte constructies en de bestemming ervan beschrijven.

Er kan weliswaar aangenomen worden dat er één gebouw stond op het perceel maar de verbalisanten stelden vast dat ook dit gebouw grondig werd verbouwd en uitgebreid tot een oppervlakte van 242m², met vernieuwing van dak en zijwanden met witte golfpanelen en het aanbrengen van zes witte kantelpoorten.

In hun conclusies geven overigens toe dat na het stopzetten van de activiteiten van (de vorige eigenaar), de percelen werden ingericht voor het houden van paarden.

11. Of – die zelf niet de eigenaar van de percelen is – wel of niet bij het oprichten van de constructies werd betrokken, kan zonder de geweerde eigen verklaring van niet worden uitgemaakt.

De herstellvordering is dan ook niet gegrond in zoverre ze gericht is tegen

12. Ten onrechte wordt aangevoerd dat de constructies moeten worden geacht te zijn vergund omdat zij dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, of in ieder geval in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn.

Dat verweer kan niet worden aangenomen.

Artikel 4:2:14, §§ 1 en 2, VCRO, waarop het verweer is gesteund, stelt weliswaar een vermoeden in van vergunning voor bestaande constructies waarvan wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, of in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn.

De bewijslast met betrekking tot de datum waarop de bestaande constructies werden gebouwd, rust echter op diegene die het vermoeden van de aangehaalde decretale bepalingen inroept, dus op

In zoverre ervan uitgaat dat het aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur is om te bewijzen wanneer de litigieuze constructies werden opgericht, faalt haar verweer dus naar recht.

Met betrekking tot de datum waarop de constructies zijn opgericht, verwijst naar "kadastrale plannen" waarop de constructies al zouden te zien zijn, maar het is onduidelijk welke plannen precies worden bedoeld en wat uit die plannen kan worden afgeleid met betrekking tot de al de constructies waar de herstellvordering betrekking op heeft.

Aangezien niet aantoonbaar dat de constructies, waarvan vandaag de afbraak wordt geëist, reeds opgericht waren voor de inwerkingtreding van het gewestplan, kan dit verweer niet worden aangenomen.

13. Verschillende constructies zijn volgens rijgesteld van de vergunningsplicht. Voert verder aan dat de activiteiten op deze percelen – namelijk het houden van paarden – in overeenstemming zijn met de bestemmingsvoorschriften van agrarisch gebied.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van zijn kant voert aan dat op grond van de algemeen verbindende aanwijzing als landschappelijk waardevol agrarisch gebied, er voor dit gebied twee voorwaarden gelden, namelijk een planologische en een esthetische. Volgens de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar is de enige maatregel die in zulk gebied de inbreuk daadwerkelijk wegneemt, het herstel van de plaats in de vorige staat.

Noch uit die motieven noch uit de hierboven aangehaalde motieven van de herstellvordering blijkt voldoende waarom andere herstelmaatregelen moeten worden uitgesloten.

De rechtbank acht het daarom opportuun om over de herstelmaatregel het advies in te winnen van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Artikel 7.7.3. van de VCRO luidt als volgt :

"De rechter kan vóór 16 december 2005 ingediende herstellvorderingen die nog niet door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid of de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werden geadviseerd, alsnog voor advies voorleggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid is niet bindend voor de overheid die herstel vordert."

De rechter is dus niet verplicht de herstellvorderingen voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, maar het advies kan, wanneer het zich negatief uitspreekt over de door de stedenbouwkundige inspecteur gekozen herstelmaatregel, er wel toe leiden dat de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering intrekt of aanpast. Een dergelijk advies kan er aldus toe leiden dat de thans gevorderde herstelmaatregel zou verdwijnen of worden afgezwakt.

Minstens zal de stedenbouwkundige inspecteur er, in geval van negatief advies en handhaving van de vordering, toe worden aangezet om aan te voeren waarom hij het advies van de Hoge Raad niet volgt.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, zoals nadien gewijzigd;

Rechtsprekende in eerste aanleg, op tegenspraak;

Verklaart de vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur tegen: ontvankelijk.

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot het perceel gelegen te strekken de tot het afbreken van de woning, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van de sloopafval, thans zonder voorwerp is geworden;

Wijst de herstellvordering met betrekking tot het perceel gelegen te strekken de tot het afbreken van de tweewoonst en van het bijgebouw, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van de sloopafval, af;

Wijst de herstellvordering met betrekking tot het perceel gelegen te af in zoverre zij is gericht tegen.

Alvorens verder recht te doen,

Leet de herstellvordering met betrekking tot het perceel gelegen te strekken de tot het verwijderen van de verhardingen, de volledige berging, de open stalplaats voor voertuigen, de houten stalling, de open overdekte opslagplaats en de verzorgingschalet voor paarden, met stallingen, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen, en het opruimen van alle sloopafval voor advies voor aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid;

Zegt dat de griffie een kopie van dit vonnis per aangetekende post zal sturen aan :

Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid
Koning Albert II-laan 35 bus 80
1030 Brussel

Verzendt de zaak naar de bijzondere rol ;

Houdt de beslissing betreffende de kosten aan.

Aldus gevonnist en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de 23de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 27 juli 2012, waar aanwezig waren en zitting namen:

rechter,
afgevaardigd griffier,